

Presă și informare

Curtea de Justiție a Comunităților Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr.º87/09

Luxemburg, 6 octombrie 2009

Hotărârea în cauza C-133/08
Intercontainer Interfrigo (ICF)/Balkenende Oosthuizen BV, Mic
Operations BV

**CURTEA DE JUSTIȚIE INTERPRETEAZĂ PENTRU PRIMA DATĂ
CONVENȚIA EUROPEANĂ PRIVIND LEGEA APLICABILĂ OBLIGAȚIILOR
CONTRACTUALE**

Curtea precizează criteriile potrivit cărora este determinată legea aplicabilă unui contract pentru curse charter

În anul 1998, societatea belgiană Intercontainer Interfrigo (ICF) a încheiat un contract pentru curse charter cu societățile olandeze Balkenende BV și Mic Operations BV (MIC), în cadrul unui program de legătură feroviară privind transporturi de mărfuri între Amsterdam (Țările de Jos) și Frankfurt (Germania). ICF trebuia să pună la dispoziția MIC vagoane și să asigure transportul pe calea ferată. MIC, care a închiriat unor terți capacitatea de încărcare de care dispunea, era răspunzătoare pentru întreaga parte operațională a transportului. Proiectul de contract, care indica legea belgiană ca lege aplicabilă contractului, nu a fost semnat de niciuna dintre părți.

În anul 2002, ICF a introdus o acțiune împotriva MIC la o instanță olandeză pentru a obține plata unei facturi din 1998. Instanța olandeză a considerat că respectivul contract trebuia să fie calificat drept contract de transport, că prezenta legături mai strânse cu Țările de Jos decât cu Belgia și că, în consecință, în aplicarea dreptului olandez, dreptul la plata facturii era prescris (ceea ce nu era cazul potrivit dreptului belgian).

De Hoge Raad der Nederlanden (Curtea supremă din Țările de Jos), în fața căreia cauza este pendinte în prezent, a adresat mai multe întrebări Curții de Justiție cu privire la interpretarea Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale¹ și, în special, cu privire la legea aplicabilă în absența alegerii de către părți.

Curtea amintește mai întâi că această convenție a fost încheiată pentru a continua, în domeniul dreptului internațional privat, activitatea de unificare juridică inițiată prin Convenția privind competența judiciară și executarea hotărârilor². Aceasta intenționează să elimine inconvenientele ce rezultă din diversitatea normelor conflictuale aplicate în diferite state în domeniul contractelor și să instituie norme uniforme cu privire la legea aplicabilă contractelor, oricare ar fi locul unde trebuie să se pronunțe hotărârea.

¹ Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (JO 1980, L 266, p. 1, JO 2007, L 347, p. 3).

² Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 1972, L 299, p. 32).

Potrivit convenției, **părțile sunt libere să aleagă legea aplicabilă** contractului pe care îl încheie, dar, în absența alegerii, **sunt prevăzute criterii de legătură** care se aplică oricărei categorii de contracte și care se întemeiază pe verificarea **țării cu care acest contract prezintă „cele mai strânse legături”**. Acest principiu general este limitat de **prezumții** (precum locul de reședință al părții care execută prestația caracteristică) sau de **criterii de legătură speciale** (de exemplu, pentru contractele imobiliare sau pentru contractele de transport).

În ceea ce privește mai precis transportul de mărfuri, legea care se aplică este legea țării în care transportatorul își are sediul principal, dacă în această țară este situat locul de încărcare/de descărcare, sau sediul principal al expeditorului.

Curtea amintește și că, potrivit convenției, sunt considerate contracte de transport și alte contracte care au ca obiect principal efectuarea unui transport de mărfuri, dar, în acest caz, legea țării în care transportatorul își are sediul principal se aplică numai dacă proprietarul mijlocului de transport/transportatorul are sediul principal, în momentul încheierii contractului, în țara unde este situat locul de încărcare sau de descărcare sau sediul principal al expeditorului.

Prin urmare, Curtea declară că **legea țării în care este situat sediul principal al transportatorului se aplică unui contract pentru curse charter** numai în ipoteza în care **obiectul principal al contractului** nu este simpla punere la dispoziție a unui mijloc de transport, ci **transportul propriu-zis al mărfurilor**.

Instanța trebuie să determine întotdeauna legea aplicabilă în temeiul prezumțiilor prevăzute de convenție, dar atunci când din ansamblul circumstanțelor reiese în mod evident că respectivul contract prezintă legături mai strânse cu o altă țară decât cea determinată în temeiul prezumțiilor, aceasta poate să le înlăture și să aplice **legea țării cu care contractul menționat prezintă cele mai strânse legături**.

Curtea amintește că, potrivit convenției³, legea aplicabilă contractului reglementează, printre altele, prescripția obligațiilor. Aceasta hotărăște în final că – în vederea determinării legii aplicabile – instanța poate **separa contractul în mai multe părți**; o parte a contractului poate fi supusă, prin excepție, unei legi diferite de cea care se aplică restului contractului, dar numai în ipoteza în care **obiectul acestei părți este autonom**.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului comunitar sau la validitatea unui act comunitar. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă identică.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

³ Articolul 10 alineatul (1) litera (d).